

Západočeské hudební centrum v Plzni

pořádá

ve velkém sále Pekla

v pondělí 30.11.2009 v 19 hodin

koncert soudobé hudby

SETKÁNÍ SE SVĚTLEM

Jiří BEZDĚK

Setkání se světlem

Karel JANOVICKÝ
(Velká Británie)

Koncert pro smyčce

Karel ŠIMANDL

Mene tekel ufarsin
SVĚTOVÁ PREMIÉRA

Mark KOPYTMAN
(Izrael)

Hudba pro smyčce

ÚČINKUJÍ

ORCHESTR ATLANTIS

Dirigent: Vítězslav PODRAZIL

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR, Nadace 700 let města Plzně
a Nadačního fondu pro aktivity občanů města Plzně

Vstupné 60 Kč

Doc. Mgr. et Mgr. **Jiří Bezděk**, Ph.D. - skladatel, hudební teoretik a publicista. Vedoucí katedry hudební kultury na Západočeské univerzitě. Studoval na plzeňské konzervatoři hru na akordeon a na HAMU v Praze skladbu a hudební teorii. Doktorát Ph.D. složil na Karlově univerzitě, docenturu pak na univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. V roce 2007 vyšel tiskem Bezděkův umělecký a vědecký profil (autor Jaroslav Fiala; vyd. ZČU Plzeň). Bezděkovy skladby (přehled díla čítá bezmála 60 skladeb) se dosud objevily na 6 CD. Mnohé byly provedeny na mezinárodních festivalech a tribunách (v Reykjavíku - Island, Vídni-Rakousko, Sofii-Bulharsko, Mnichově, Regensburku, Výmaru, Chemnitz, Rohru - SRN, Arhusi- Dánsko, atd.) Z domácích festivalů pak např. na Dnech soudobé hudby v Praze, Pražských premiérách, na Hudební přítomnosti v Brně, na Mladém pódiu v K. Varech, Tribuně komorní písně, Smetanovských dnech v Plzni atd. V roce 1996 autor představil své skladby na vlastním půlvečeru ve Vídni, dnes však často mohou slyšet jeho skladby posluchači především v Bavorsku. V roce 2002 si u Jiřího Bezděka objednal skladbu americký komorní soubor Moebius Ensemble - soubor pedagogů Columbijské univerzity v New Yorku a autora pozval na její premiéru. Na hudební fakultě Columbijské univerzity také Jiří Bezděk pronesl přednášku o své tvorbě a české soudobé hudbě. V roce 2004 měly dvě jeho skladby premiéru v Radě Evropy ve Štrasburku, v den přijetí ČR do EU, jejichž mimořádný úspěch ocenila i osobním dopisem česká velvyslankyně v radě Evropy Vlasta Štěpová. Skladby Jiřího Bezděka si často zařazují plzeňští interpreti do svých zahraničních vystoupení nebo si je k uvedenému účelu u Jiřího Bezděka přímo objednávají. Bezděkovy skladby takto pravidelně uvádí v zahraničí třeba soubor Musica ad Gaudium či cembalistka Alena Tichá.

Karel Janovický (vl. jm. Šimsa, Bohuš František; pseud. Allen, Jack), skladatel, klavírista, rozhlasový pracovník, narozen 18. 2. 1930, Plzeň. Jeho otec Bohuslav Šimsa byl v letech 1935–48 barytonistou plzeňské opery. František Bohuš Šimsa, jenž vystupuje pod uměleckým jménem Karel Janovický, studoval nejprve klavír u Oldřicha Filipovského, a skladbu u Josefa Háška a později u Josefa Bartovského. Po maturitě na reálném gymnáziu v Plzni, v říjnu roku 1949 emigroval do Německa, odkud v prosinci roku 1950 odešel do Anglie, kde také od té doby žije. Zde studoval na Surrey College of Music (učitelé Percy Turnbull – klavír, Jan Šedivka – komorní hudba, Matyas Seiber – skladba). Získal tři diplomy na londýnských hudebních školách a v roce 1956 absolvoval na Royal College of Music. V letech 1964–67 působil jako producent BBC

Radio 3 (Gramophone Department), 1967–81 pracoval v československé sekci BBC World Service a mezi léty 1981–90 byl šéfem této sekce.

V roce 1954 byl uveden jeho Koncert pro housle a smyčcový orchestr, op. 10 na koncertě Society for the Promotion of New Music v londýnské Royal Festival Hall (Jan Šedivka – housle, Kalmar Orchestra, dirigent Colin Davies). Roku 1956 debutoval v londýnské koncertní síni Wigmore Hall, kde doprovázel na klavír violoncellistku Selu Trau v jejím recitálu a kde také poprvé zazněla jeho Sonáta pro sólové violoncello, op. 11. Složil hudbu pro několik krátkometrážních snímků Marylane Productions o životě v Británii (1963). Roku 1953 získal cenu holandské Gaudeamus Foundation za klavírní Variace na téma Brigadiera H. Smitke, op. 7, v roce 1957 získal první cenu v soutěži Bournemouth Symphony Orchestra „Garland for Shakespeare“ za symfonické Variace na téma Roberta Johnsona, op. 17. Karel Janovický je členem The Composers' Guild of Great Britain. Jako klavírista (a varhaník) hrával skladby českých skladatelů, v britském rozhlase uváděl

a komentoval nahrávky české hudby. Pod pracovním pseudonymem Jack Allen uváděl z Londýna pro českou mládež pravidelné rozhlasové relace o moderní populární hudbě. Dále byl autorem a moderátorem (1995) rozhlasových pořadů o Janu Dismasu Zelenkovi, o vztahu Gustava Mahlera k Čechům a o české hudbě ve stínu roku 1968. Jeho rukama prošlo mnoho pěvců a pěveckých sdružení při fonetickém nácvičku českého repertoáru (London Symphony Chorus, Welsh National Opera a jiné). Je pravidelným přispěvatelem do časopisu Czech Music při The Dvorak Society for Czech and Slovak Music ve Velké Británii. Po roce 1989 zajíždí každoročně do své staré vlasti, kde se snaží o popularizaci vážné hudby mezi mladými lidmi, například na letních prázdninových skautských roverských kurzech Fons. Do angličtiny přeložil a redigoval nové anglické vydání životopisu Leoše Janáčka od Jaroslava Vogela, dále přeložil do angličtiny několik písní skladatele Pavla Haase a Věčné evangelium Leoše Janáčka.

Karel Šimandl (nar. 27. května 1963 v Plzni) studoval na Konzervatoři Plzeň klavírní hru u PhDr. Vlastimila Brábka a současně navštěvoval soukromé konzultace kompozice u skladatele Jana Málka. V roce 1985 absolvoval premiérou klavírní sonáty Zdeňka Hůly „Chvilé úzkosti“ a teoretickou práci „Miloslav Kabeláč a jeho kompoziční škola“. Ve stejném roce byl přijat na katedru skladby a dirigování Janáčkovy akademie múzických umění v Brně do třídy doc. Miloslava Ištvana, kterou ukončil v

roce 1990 „Symfonií“ a teoretickou prací „Konsonance v hudbě 2. poloviny 20. století“. V současné době je zástupcem ředitele na ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary. Karel Šimandl se věnuje i interpretační činnosti, je členem Karlovarského Big Bandu. Jeho největším zájmem je ovšem kompoziční práce. V roce 1989 získal 1. cenu v celostátní soutěži mladých skladatelů za skladbu „Reznice pro orchestr“, v roce 1993 získala skladba „Hommage a A. Vivaldi 3. cenu v soutěži Nadace festivalu komorní hudby v Českém Krumlově. Elektroakustická skladba Dreaming byla hudební společností Musica Nova oceněna v roce 2001 speciální cenou pro českou kompozici a 6 miniatur na latinská přísloví pro smíšený sbor se umístila na druhém místě Mezinárodní skladatelské soutěže Jihlava 2004 pro komorní smíšené sbory. Jeho skladby zazněly v USA, Německu, Francii, Estonsku, Itálii, Švédsku, Švýcarsku, na Islandu aj. Karel Šimandl se nevěnuje jen koncertní hudbě, ale i hudbě pro film a divadlo. Je autorem hudby ke krátkometrážnímu filmu „Spáček v úvalu“ a spoluautorem hudby k divadelním hrám „Kupování železa“, „Elektrická puma“, „Salieri“, „Velký kombinátor končí“ a pásma šansonů „Samota je černý kabát“. V karlovarském divadle vznikla scénická hudba k divadelním představením Kůl kabaret, Pingl story, Letní sníh, Jocker aj.

Mark Kopytman se narodil v roce 1929 v bývalém Sovětském svazu. V době před studiem na vysoké škole získával praxi ve hře na klavír a studoval hudební teorii. Později studoval medicínu. Po absolvování lékařské fakulty při lékařské praxi studoval skladbu u prof. R. Simoviche na Hudební akademii ve Lvově a u prof. S. Bogatireva na Čajkovského státní konzervatoři v Moskvě. Od r. 1958 byl pedagogem na Hudební akademii v Moskvě, Alma-Atě a Kišiněvě. Několik jeho skladeb (včetně opery Casa Mare) získalo ocenění a vyznamenání na soutěžích a festivalech. V roce 1972 emigroval do Izraele, kde byl jmenován profesorem skladby na Rubin Academy of Music and Dance v Jeruzalémě. Působil jako vedoucí oddělení teorie a kompozice, později jako děkan a zástupce rektora akademie (1974-1994). Z kompoziční třídy M. Kopytmana vzešly desítky absolventů, kteří se dosahují vynikajících výsledků jako pedagogové a skladatelé v mnoha zemích. Od r. 1979 působí jako stálý hostující profesor na Hebrejské univerzitě. Od té doby vedl semináře a mistrovské kurzy v různých evropských zemích a ve Spojených státech. V letech 1982-1983 a 1988 -1989 byl hostujícím profesorem na University of Pennsylvania a v roce 1985 na University Canberra (Austrálie). V roce 1991 založil Ensemble Doron pro interpretaci

hudby 20. století. V roce 1991 byl předsedou poroty Gaudeamus - soutěže skladatelů v Holandsku. V r. 1992 vedl seminář pro mladé skladatele v Kazimierz Dolny, Polsko a v roce 1994 na Chopinově Hudební akademii ve Varšavě.

Od roku 1991 působil jako hostující profesor na Čajkovského státní konzervatoři v Moskvě a 1995 byl pozván do vedení Braniborského kolokvia pro soudobou hudbu v Berlíně. V roce 1991 byl jmenován hudebním poradcem mezinárodního festivalu v Petrohradě a v roce 1992 - 1993 vedl Mezinárodní letní kurzy a mezinárodní soutěž skladatelů v Moldavsku. V roce 1998 inicioval a vedl mezinárodní sympozium zaměřené na hudbu 21. století v Jeruzalémě. Během tohoto období Mark Kopytman došel k výraznému osobitému stylu, inspirovaného židovským folklórem spolu s využíváním nejnovějších inovací. Vyznačuje se silným důrazem na melodické linie a heterofonické dělení struktur. Četná provedení jeho skladeb se konala v SSSR a později stále častěji v Izraeli, v Evropě, Spojených státech, Jižní Americe, Kanadě, Japonsku, Korei, Austrálii a v republikách bývalého SSSR. Jeho orchestrální a komorní skladby byly provedeny na prestižních festivalech, mezi nimi i izraelské festivaly v roce 1975, 1976, 1978 a 1979, Testimonium 1983, 1980, 1986 a 1997 World Music Days of ISCM, Varšavská jeseň 1986, 1987 a 1989, Mezinárodní festival v Kolíně nad Rýnem (1989), Mezinárodní festival „Merzishor“ v Moldavsku (1991, 1992), „Hudební jaro v Petrohradu“ (1991 - 1993, 2000), mezinárodní festivaly ve Francii (1993, 1994), Schlezwig Holstein Festival (Německo, 1994), Bartók World Music Days v Budapešti (1999), Mezinárodní festival v Praze, "Wratislavia Cantans" v Polsku (1995), Arthur Rubinstein Memorial Festival (Ženeva, 1996), Biennale (Tel Aviv 1997), mezinárodní festivaly v Ženevě a Soulu (1997), Sofia (1999, 2000). Mark Kopytman je nositelem m.j. prestižní mezinárodní ceny kritiků Koussevitzky Record (1986), za celoživotní tvůrčí úspěchy Izrael ACUM (1992) a Ceny izraelského ministerského předsedy (2002).